

Garfvar Ahman

uppger sin anda för *Anden*
hustrun Amanda Ahmans och sonen Johan Ahmans
mordvapen, och deras straff,
författadt af
Frans August Kafelius.

Öfversättning.

Pris : 15 penni.

Sjunges som: Sag fitter källa wid din rand.

1. Ken ynglingen i Borgå dömts
För brottsligt, blodigt dåd,
För modern olycksbägarn tömts
I straff förutan nåd.

2. Den modern, som i Borgås bygd
Had' hem och härd och wän,
Som fågeln fäll i boets skygd
Och fri och ren som den.

3. Du bakom fängslets fasta dörr
Hon gråter ångerns tår,
Och gråter att ej mer som förr
Hon ömhet njuta får.

4. Och hägen ilar jämt dit bort
Der hem och lycka war,
Och gräms att lyckan war så kort
Och intet mer är qwar.

5. Och fängslets kalla, dystra graf
Och samwets stränga röst
De bryta kraft och blomma af,
Och weta ej af tröst.

6. I hemmet glad en barnastar'
Förljufwat makars lif,

Öch rikdom, fröjd och glädje war
Der förr än blodigt lif.

7. En make god wid hemmets härd,
En man af rätt och dygd,
Hon egt, all makans kärlek wärd
Öch wärdig hemmets skygd.

8. Han henne hem och härd beredt
Med hand så öm och warm
Öch så en frifull boning redt
Från werldens storm och larm.

9. Wisst wänligt öde henne sändt
Till make sådan man.
Som henne ock till dygd kund' wändt
Om nånsin någon ann'.

10. I tretti år de bott och bygt
I skydd af samma hem,
Då ondskan jagar frid på flykt
Öch ofärd gästar dem.

11. Då wrånghet tränger in ock får
Ett rum i hustruns sinn'
Öch Han, som öfwer allting wår,
Ej dwäljes mer derinn'.

12. Då Gudsfruktan ej mer är qwar
Öch all det goda qwäfdt,
Som också hennes lärdom war
I barndoms sälla da'r.

13. Den kunskap henne gifwen war,
Det helga dop hon fått,
Som del i saligheten gaf
Öch ifrån synden twätt.

14. Hon alt förkastat re'n förut
Öch syndens wäg beträdd
Ej åttat Herrens bud, till slut
Sin wäg från Honom ledt.

15. Dock än försoning blef beskärd
Öch nåden swel ej än
För synderiskan, af ånger tärdd.
Nu hade hon en wän.

16. Men nu är nådefällan tömd
Öch himmeln wändt sig bort
Från synderiskan, i brottet gömd
För solen, inom kort.

17. Dets själ är uti synder höljdd
Öch swårt förhärdad än
Öch hand af gjutna blodet sköljdd
Af make, far och wän.

18. Den onde arma qwinman dref
Att höja mordets stål
Öch blodad hand och wapen blef
Öch krossad hufwudskål.

19. Den man, som henne älskat had'
Öch delat hus och gård

Med henne för sin lefnadsdag
Till bo och hem och wård.

20. I dödens ängst om skoning ber
Och klagar, hölj'd af blod,
Och offerar allt hvad kraft är qvar
Att bedja blott om nåd.

21. Af omild hand han fängslas blott,
Sin makas hårda hand,
Och souen styr ej störst' bland brott
Att bryta helga band.

22. Som fästa ofs wid hwarje man,
Men mest en far wid son.
Han fadrens rop ej höra kan,
Då Gud har wikt från.

23. Ty så hans själ i ondt försänkt
Af ondskans furste är,
Och så på mord, blott mord betänkt,
Hans häg blott ondskas bär.

24. Och känslan den är redan död,
Och sonakärlek slut,
Och rösten, som till wördnad böd,
Har redan klingat ut.

25. Den, som sin faders ömma wård
Och rika kärlek njöt,
Som kostat mången möda hård,
Då kraft och rikdom tröt.

26. Af honom nu det wapnet förs
Som bringar döbligt sår
Att fadern. — Ja, när sådant hörs,
Trängs icke fram en tår?

27. Och därför tag dig wäl i akt
Du, som har synden kär
Att ej som dessa ondskans makt
Dig bort till ofärd bär.

28. Din häg till Skaparn alltid haf
Och din förhoppning all,
Ty hjelwiskhet är lyckans graf
Och högmod går för fall.

29. Att fader hedra, barn, o lär'n,
Och söken faders lof,
Ty han er sändts af den Fadern,
Som allt till ljuset hof.

30. Och hustrur, utaf alltings Gud
I nåd och styrka söken
Så att i följen dygdens bud
Till godt er kraft föröken.

31. Och den som menar lifwet är
En sorglig jämmerdal,
Och will af jämmerdalen här
Göra en glädjesal.

32. O, mins att pligttrohet bland allt
Står högst af äflan här,

Att der är alltid mörkt och kallt,
Der verk af godt ej är.

33. Och mins att arbet' utan Gud
Ej är till godt, men men,
Att derförutan hvarje ljud
Är falskt, är lögn, är fken.

34. Och älsken inbördes hvarann',
Ty kärleken ger frid,
Och ären den, som äras kan,
Och jämmerdalu blir blid.

35. Och ondskans makt skall ej nå när,
Om Gudsfruktan der fins,
Ty der hvar Gud i hjärtat är
Af synden intet wins.

36. Så skall ej döden samna fall
Och smärtan icke swår
Och döden smärtan döda skall
För lif af ewig wår.

